

Szerző

(Ne)

Cím Üres kosár.

Idő

1910 u

Forrás:

Pesti napló

Személy

Bp.

(Hely)

1910 v/7

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helyszám

Üres kosár.

Nagyságos Bárczy István polgármester ur, alázattal megkérem, sziveskedjék a napi átlagos nyolcezernégyszázhuszonhat közbenjáró meghallgatása, szóval összes hivatalos teendői elintézése után el-sétálni a Rákóczi-utra. De erre az útjára méltóztas-sék levetni a szemérről az ókulárét, amit nálunk a polgármesterek hagyományosan viselnek. Ezzel az ókuláréval gyönyörűen meg lehet látni a száz év utáni „Gross-Budapest“ ábrándjait, de nem lehet meg-látni ama délszaki gyümölcsözeteket, amelyeket pe-dig jó szemmel tartania annak, aki szeret tiszta láb-bal átsétálni a pesti utcán.

Mondom, tessék csak rendes emberi szemmel szétnézni a Rákóczi-uton és ha van polgármester urban egy kis érzék a legmagasztosabb elem: a szatira alkotásai iránt, akkor gyönyörködve fogja megbámulni az új ivlámpák oszlopait.

Ezek az oszlopok természetesen hűséges má-solatai a bécsi oszlopoknak. És mivel Bécsben a lámpaoszlopokat gyönyörű virághalmazok díszítik, tehát itt — sincsenek virágok, ellenben ott van min-den oszlopon a rozsdás bádogból összekalapált ko-sár, ami arra való, hogy a virágcserepeket eltartsa. Bécsben nem magától nő ki a bádogból a virág, ha-nem úgy teszik bele mesterségtudó kertészek. Ez az oka, hogy nálunk nincs virág az oszlopok kosa-raiban.

Nem is volna valami lényeges dolog az egész. Hál' Istennek, van elég komoly bajunk, hogy ne kell-jen nagy szívfájással vágyakoznunk a virág után. Mi az a virág? Egy kis szagos cifraság. Még csak meg-se lehet enni. És még szerencse, hogy nem lehet megenni, mert ha meg lehetne enni, akkor tényleg

nem lehetne megenni úgy agyon hamisítanak nálunk a kereskedők.

De polgármester ur igazán érdeklődéssel néz-heti az üres kosarakat. Egyet haza is vitethetne be-lőle, hadd merenghessen el rajta a pihenés óráiban. Akkor talán, nagyfontosságú gondolatai közben, ta-lán eszébe jut az is, hogy mindösszesen egy év előtt indult meg a „virágos Budapest“ mozgalma. Megin-dult a főváros hivatalos támogatásával, poétikus szó-lamok árján és hamarosan rá is birt néhány jámbort arra, hogy szép tulipiros muskátlival rakja meg az erkélyét.

A muskátlik persze a tél folyamán elvirultak, el-hullottak és azóta már a hatalmas anyaföldben vég-zik tovább az anyag örök körforgását. De a virág-tartó bádogkosarak megmaradtak, itt vannak most is.

Ha valami archeológus megnézné e rozsdás al-kotásokat, talán rég letünt századok emlékének vélné és alig hinné el, hogy valamennyi egy olyan

lendületes mozgalomnak a maradványa, amely moz-galom mindösszesen most egy esztendeje született meg a főváros hivatalos támogatásával.

Bádogkosár: ormótlan vagy, üres vagy, rozsdás vagy, de azért mégis szép vagy, mert szimbólum vagy. Magyar földön megszülető mozgalmaknak gyönyörű szimbóluma vagy.

Polgármester ur, ajánlok valamit. Tűzzön a gomblyukába egy ilyen kis virágtartó kosarat. Oda a tulipán mellé. Mert azt bizonyára viseli még mindig.

(Ne.)